

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Den ene bemærkning er til kulturministeren, og det er til argumenterne om, at man gør mange ting, for at kunstnerne kan afsætte deres værker – og de gik også igen i Socialdemokratiets ordførertale.

Det er selvfølgelig også vigtigt, men det er jo ikke nok, for hvis man lagde den betragtning til grund for resten af samfundet, for alle lønarbejderne, så kunne man sige, at vi skulle stoppe med at have a-kasser og i stedet for bruge alle pengene på at sætte beskæftigelse i gang. Det ville måske også være meget godt, hvis man kunne garantere den beskæftigelse, men sådan er det jo desværre ikke.

Det er den samme situation, man har, når det drejer sig om skabende kunstnere. Her har man den sidste gruppe herhjemme, der falder uden for systemerne, fordi de ikke kan være i nogen af de to kasser, hvis det skal være regulært. Det, det drejer sig om, er, at det ikke er nok at få afsat produkterne, ligesom det heller ikke er nok at lave beskæftigelsesordninger. Det er selvfølgelig godt, at så mange som muligt kan leve af det, og at det bliver færre, der bliver tilbage, som ikke kan få solgt deres produkter i tilstrækkelig omfang, så de kan leve af det.

Men det, det så drejer sig om, er at skabe ikke en indtægtsløshedskasse, heller ikke en a-kasse, men en sikringsordning; det er dét, der ligger i vores forslag. Og det håber jeg at vi kan arbejde os igennem i udvalget med den tilkendegivelse, der i hvert fald er kommet fra fru Margrete Auken.

Tilbage står så et spørgsmål til kulturministeren: Hvad er egentlig grunden til, at ministeren ikke kan støtte forslaget? Der kom ikke nogen egentlig begrundelse i ministerens tale. Hvad er det, der er i vejen med det forslag, som vi har fremsat?

Ester Larsen (V):

Ethvert samfund har brug for kunstnere. Da tidligere tiders mæcener er forsvundet, er det blevet en offentlig opgave at række kunsten en hjælpende hånd, og det sker da også. De samlede offentlige kulturbudgetter tillagt tips- og lottomidler har i dag en størrelse, som vi aldrig har set tidligere. Der er i dag flere personer end nogen sinde, der lever af kunsten. Men det spørgsmål, man godt kan stille sig i den forbindelse, er, om det nu også er de rigtige, der lever af kulturbevillingerne. Samfundet har brug for

seriøse, skabende kunstnere, som kan bidrage med værker af kvalitet.

Kulturformidling er udmærket, men kulturformidlingens forudsætning er, at der er værdifuld kultur at formidle. Jeg er enig i intentionen i forslaget – at mildne de skabende kunstneres kår – men at åbne for en offentlig forsørgelse via en forsikringsordning finder Venstre betænkeligt.

Jeg kunne ønske mig, at man prøvede andre veje. Man kunne bl.a. give professionelt skabende kunstnere mulighed for at udjævne meget svingende indkomster over flere år. Det kunne gøres ved at give kunstnere adgang til at oprette en slags ophavsretskonto. Herved forstås en konto, hvor indtægter kan placeres umiddelbart for først at blive beskattet ved udbetaling. Kunstnere har behov for at kunne udjævne deres indtægter over tid, da de ofte er ude af stand til selv at regulere deres indkomster. De kan opleve år med store indtægter og andre helt uden.

Venstre ønsker at støtte seriøse, skabende kunstnere gennem mekanismer, som fremmer deres muligheder for at leve af deres kunst frem for af passive understøttelsesordninger.

Endvidere finder jeg det mere som en nærliggende offentlig opgave at give udfoldelsesmuligheder for de reelt skabende kunstnere frem for til kulturaktivister, hvis udfoldelser mest er til glæde for dem selv. At man føler fornøjelse ved at beskæftige sig med kreative interesser, bør ikke kunne udløse en understøttelsesforpligtigelse for samfundet.

Venstre kan ikke støtte forslaget, men jeg opfordrer regeringen til at arbejde med forslag til en skatteudjævningsmulighed for kunstnere. Og jeg kan her glæde mig over, at Det Radikale Venstre i Folketingssalen under en debat i marts 1993 specielt om denne idé har udtalt sig meget positivt.

Brian Mikkelsen (KF):

Da mit partis ordfører, hr. H.P. Clausen, ikke kan være til stede ved behandlingen af Enhedslistens beslutningsforslag, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne meddele, at vi ikke umiddelbart kan støtte forslaget i den form, hvori det foreligger. Det betyder ikke, at vi er uden forståelse for de økonomiske og skattemæssige problemer, mange skabende kunstnere har. Må jeg minde om, at det var en konservativ kulturminister, der nedsatte et udvalg til at kulegrave disse problemer. Den kom med en betænkning i 1989.